

Publicerad 2018-11-24 13:53 av Catherine Brandt

Den här texten är bara ett utkast för att anteckna det som pågår just nu.

Allvar nu?

"-Skjut henne,
jag vill verkligen att ni skjuter henne."

-Nu behöver vi ha overseende med det
för i somras tycktes jag mig känna igen
den där speciella, farliga utstrålningen,
den som, de-fruktade terroristerna har
och varit här,
för att lura på henne den här lägenheten.

Därför hörs ett: "-Oh, nej, från mig själv."

(Tänker tillbaka..,)

sen ville jag inte ha boken, som jag beställt
efter att de berättat att de skulle skjuta "P",
"-Så här gör man inte mot vår ledare."
sa kvinnan som ringt mig och jag ångrar mig
jag vill inte ha boken, så rädd som jag blivit..

Efter det blev jag förföljd och sen hände det
svåra saker, och jag har försökt gömma mig.

-Det kanske räddade ditt liv!?

-Men jag fattar inte..

-Hur får de med människor?

-Hm, något är väl bra där..

-Fast Terroristerna är något helt annat,
deras utstrålning känns livsfarligt, kallt.

-Jag tror att de får "hjälp" av terrorister.

-Vem?

-Hon som sa; "-Skjut henne,
jag vill verkligen att ni skjuter henne."

(Den som söker igenom, stannar upp..)

-Tur hon sa det till oss..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten